

Για όλα αυτά διώκεται ο Ζ.Μ. Και η «καμπάνα» που άκουσε, αν το σκεφτεί κανείς, όντως αντιστοιχεί στο «έγκλημά» του. Γιατί το έγκλημά του, δεν ήταν ένα σύνθημα με μπογιά σε τοίχο (αυτό σβήνεται εύκολα). Το έγκλημά του ήταν ότι δεν είναι μόνος, ότι είναι κομμάτι ενός ευρύτερου κινήματος που επί δύο χρόνια τώρα διαδηλώνει και αντιτίθεται στον γενοκτονικό πόλεμο στην Παλαιστίνη. Κι αυτό που αφήνει πίσω του ένα τέτοιο κίνημα, δεν σβήνει εύκολα -γι' αυτό και προσπαθούν να το παραδειγματίσουν.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΗ Ζ.Μ.
ΠΟΥ ΔΙΩΚΕΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΝΘΗΜΑ ΜΕ ΣΠΡΕΪ

ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΥΦΑΝΕΤ
ΟΜΗΡΟΥ&ΠΕΡΔΙΚΑ ΓΩΝΙΑ, ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ

yfanet.espivblogs.net
contact@yfanet.net

Αναρχικός φοιτητής / καταδικάστηκε σε 14 μήνες φυλάκιση χωρίς αναστολή, με εξαγοράσιμη ποινή, με ανασταλτικό χαρακτήρα μέχρι το εφετείο / έπειτα από μήνυση του πρύτανη του Ε.Μ.Π. Ιωάννη Χατζηγεωργίου, με μοναδικά στοιχεία φωτογραφίες που τράβηξε ο κοσμήτορας της σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων Παναγιώτης Τσανάκας / φωτογραφίες που δείχνουν δύο άτομα (χωρίς να είναι καθαρά τα χαρακτηριστικά τους) να γράφουν με σπρέι πολιτικά συνθήματα / συνθήματα που έλεγαν «λευτεριά στην Παλαιστίνη» και «παύση κάθε συνεργασίας του Ε.Μ.Π. με την Intracom Defense».

ΕΝΟΧΩΣΗ
ΓΙΑ
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΣΜΟ!

Πόσα νοήματα μπορούν να κρύβονται πίσω από μία (φαινομενικά) απλή δημοσιογραφική είδηση που μάλλον πέρασε και στα ψιλά; Και πόσα αόρατα πεδία μάχης ενυπάρχουν σε καθεμία ξεχωριστή φράση αυτής της είδησης;

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ. Δηλαδή: στους καιρούς της ηττοπάθειας και της μιζέριας, στην εποχή της καβατζοξεφτίλας και του live-and-let-die ως οδηγού επιβίωσης σε πανεπιστήμια, εργασιακούς χώρους και κοινωνικές σχέσεις, κάποιοι παίρνουν θέση δημόσια. Αντί να κοιτάνε πώς θα τη βγάλουν καθαρή ο καθένας ατομικά σ' αυτόν τον κόσμο αδικίας και πόνου, προσπαθούν συλλογικά να τον κατανοήσουν, να τον κρίνουν, να τον αλλάξουν. Δρουν, ενώ τόσες φωνές γύρω τους προστάζουν: «σκάσε και διάβαζε! Σκάσε και δούλευε!».

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΗΚΕ ΣΕ 14 ΜΗΝΕΣ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗ, ΜΕ ΕΞΑΓΟΡΑΣΙΜΗ ΠΟΙΝΗ, ΜΕ ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ. Δηλαδή: στο πρόσωπο του φοιτητή Ζ.Μ., βλέπουμε να εφαρμόζεται με παραδειγματικό τρόπο το δόγμα της μηδενικής ανοχής που και με τυπικό τρόπο εισήχθη με την τροποποίηση του ποινικού κώδικα πριν λίγα χρόνια. Για όσους απορούσαν πού θα χρησίμευε μία τροποποίηση που περιλάμβανε την αύξηση των ελαχίστων αλλά και μέγιστων ορίων ποινών, την αυστηροποίηση των ποινών (ειδικά τις διώξεις πλημμεληματικού χαρακτήρα), την αύξηση της πραγματικής έκτισης φυλάκισης, τη δυσχέρεια της δυνατότητας αναστολής, την αύξηση των χρηματικών ποινών κ.ά., ιδού: τέτοια νομοσχέδια δεν αποτελούν τίποτε άλλο από το αποτύπωμα (στο ποινικό πεδίο) των σημερινών υλικών συνθηκών και των συσχετισμών δύναμης και εξουσίας. Η ποινή που «έφαγε» ο αναρχικός φοιτητής για ένα σύνθημα με σπρέι, δεν είχε αποδέκτη μονάχα εκείνον: είχε αποδέκτη τις εργάτριες που πρέπει να είναι πειθήνιες, τους μετανάστες που πρέπει να μένουν υποταγμένοι, τις άνεργες που δεν τις παίρνει να ζητάνε και πολλά-πολλά, καθώς και όσους συμφοιτητές του Ζ.Μ. επιμένουν να διεκδικούν μία πραγματικότητα διαφορετική από αυτήν που τους σερβίρουν.

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΜΗΝΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΥΤΑΝΗ ΤΟΥ Ε.Μ.Π. ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΥ ΤΡΑΒΗΣΕ Ο ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΑΝΑΚΑΣ. Δηλαδή: η νέα κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στο ελληνικό πανεπιστήμιο τα τελευταία χρόνια μέσω ιδιωτικοποιήσεων, περιορισμών στα χρόνια φοίτησης, πειθαρχικών ποινών, ελαστικών σχέσεων εργασίας, συκοφάντησης φοιτητικών αγώνων κ.ά., δεν έχει ως στόχο μονάχα την καθυστάτηξη ενός υποκειμένου (του φοιτητικού στην προκειμένη) γεμάτου ανησυχίες. Παράλληλα, καταφέρνει να δημιουργήσει και το αντίπαλο δέος του: αυτούς τους

φύλακες-καθηγητάδες-κοσμήτορες-πρυτάνεις που πλέον δεν θ' αρκεστούν στο να σηκώσουν το ακουστικό για να καλέσουν τα μαντρόσκυλα της εξουσίας να μπουν στον ακαδημαϊκό χώρο με γκλόμπς. Διψασμένοι για ρεβανσισμό, απηυδισμένοι που για δεκαετίες κάποια ριζοσπαστικά φοιτητικά κινήματα που δεν δίσταζαν να δείξουν τα δόντια τους τούς είχαν κυριολεκτικά του κλώτσου και του μπάτσου, αποφάσισαν οι ίδιοι να μεταμορφωθούν στα μαντρόσκυλα της εξουσίας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΔΥΟ ΑΤΟΜΑ (ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΑ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ) ΝΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΜΕ ΣΠΡΕΪ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ. Δηλαδή: «προφανής περίπτωση βανδαλισμού!» θ' αναφωνήσει αγανακτισμένος ο Έλληνας ψηφοφόρος που βλέπει τους φόρους του να πηγαίνουν ξανά σε συνεργεία καθαρισμού. Μόνο που αυτοί οι «βανδαλισμοί» κρύβουν πολλά περισσότερα από πίσω τους: πρόκειται για την έμπρακτη κατάργηση των διamesολαβήσεων των media πάνω στην ανάγκη μας για πληροφόρηση κι επικοινωνία, δηλαδή την κατάργηση αυτής της εκβιαστικής συνθήκης που λέει πως για ν' ακουστείς θα πρέπει να παίξεις σ' ένα στημένο παιχνίδι χορηγών, ιδιοκτητών, πλατφόρμων και δικτύων. Πρόκειται, τέλος, για την αμφισβήτηση του μονοπωλίου της εξουσίας να οργανώνει και να συγκροτεί την αισθητική των χώρων που ζούμε και κινούμαστε σύμφωνα με τους δικούς της όρους. Μια αμφισβήτηση αυτής της αστραφτερής λάμψης του τίποτα που η αποστείρωση που αποπνέει προσομοιάζει περισσότερο στη μονοτονία ενός ιδρύματος παρά στο παιχνίδι της ζωής.

ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΛΕΓΑΝ «ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ» ΚΑΙ «ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ Ε.Μ.Π. ΜΕ ΤΗΝ INTRACOM DEFENSE». Δηλαδή: ακόμα κι αν υπήρχε κάποιος καλόπιστος που να θεωρούσε ότι υπάρχει όριο στην ξεφτίλα, αυτό καταρρέει μπροστά στο γεγονός ότι ο φοιτητής Ζ.Μ. διώκεται γιατί πήρε θέση ενάντια σ' έναν γενοκτονικό πόλεμο που μεταδόθηκε live μέσα από τις οθόνες μας. Διώκεται γιατί εξέφρασε την αλληλεγγύη του σ' έναν πληθυσμό που απειλείται μ' εξαφάνιση, διώκεται γιατί είχε την οξύνοια (μαζί με άλλες) να βρει τους ντόπιους συμμάχους των μακελάρηδων μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια και την ελληνική πολεμική βιομηχανία. Μια πολεμική βιομηχανία που τώρα περισσότερο από ποτέ οφείλουμε να σαμποτάρουμε εάν δεν θέλουμε να γίνουμε το αναλώσιμο υλικό των αυριανών πολέμων.